

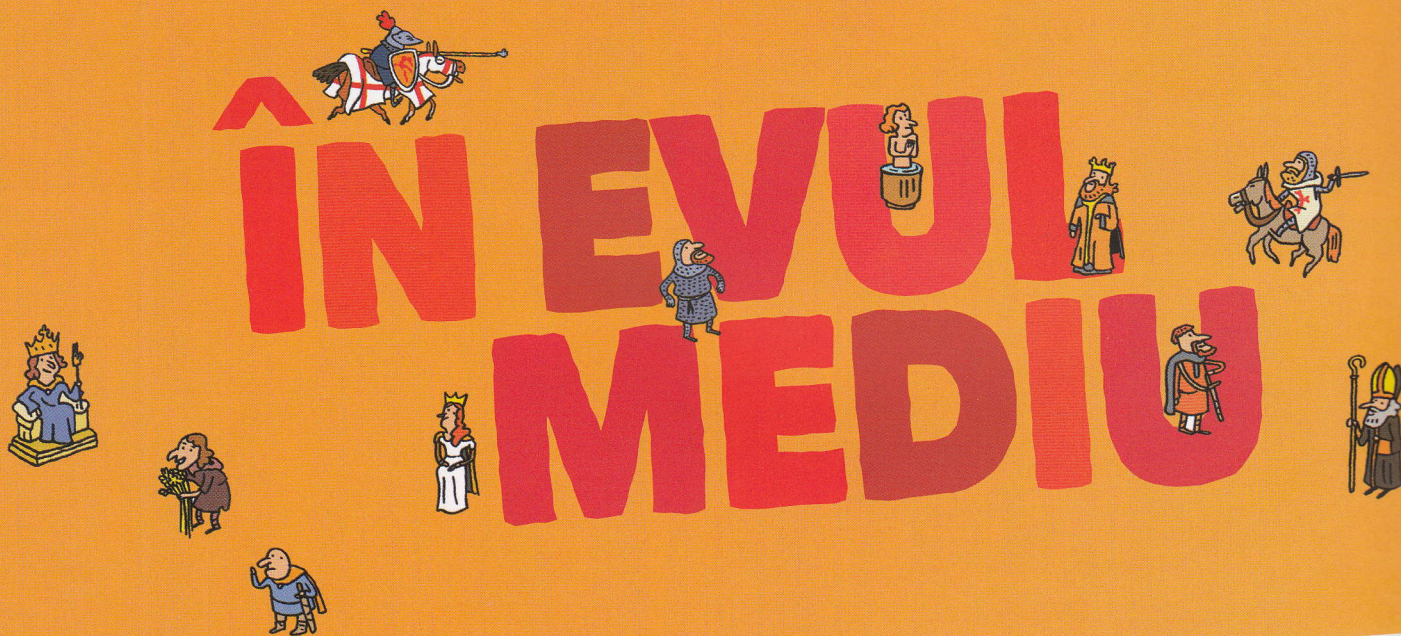
Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

BRIGITTE COPPIN

CAUTĂ și GĂSEȘTE

LAURENT AUDOUIN

Traducere: IULIANA PATAKY

NICULESCU kids

Evul Mediu!

Acest nume, ușor banal, a fost inventat pentru a desemna o perioadă lungă de timp, cuprinsă între Imperiul Roman și Renaștere. În timpul acestor 1000 de ani, din 500 până aproape de 1500, s-au întâmplat atâtea lucruri! Au apărut regate, cu regi care să le conducă; au fost construite catedrale și mii de castele impunătoare; călugării, în mănăstiri, și-au consacrat viața scrisului și recopierii manuscriselor; în orașe, negustorii și burghezii au dezvoltat comerțul și cultura, artizanii au fabricat arme și ustensile; bărbații inventivi și ageri la minte au îmbunătățit modul de viață, de instruire, de a călători...

Descoperind cu adevărat toate acestea, nu putem spune că Evul Mediu a fost o epocă mediocră!

CE ISTORIE!

În această carte se ascund obiecte sau personaje din Evul Mediu: tu trebuie să le descoperi în mulțime pe fiecare pagină pe toate cele 6 din zona de text. Și surpriză: câțiva dintre ei sunt adunați în ultimele pagini, pentru a sărbători fericiti o mie de ani de istorie!

IMPERIUL CAROLINGIAN

Charlemagne, Carolus în latină sau Carol cel Mare! Dacă îi spunem așa este pentru că el este domnitorul unui teritoriu imens din Europa. În anul 800, la Roma, papa îi pune pe cap coroana imperială. Un lucru nemaivăzut pe vremea împăraților romani! În Imperiul Carolingian, fiecare are un loc bine definit: conții sunt comandanții armatelor, călugării se roagă în mănăstiri, țăranii și meșteșugarii lucrează și cu toții se supun lui Dumnezeu.

RĂZBOINICI INVINCIBILI

În timpul regatului său, care se întinde între anii 768-814, Carol cel Mare conduce 31 de expediții militare în Italia, în Spania și în Est, împotriva saxonilor... În fiecare primăvară acesta își convoacă **armata**: 70 000 de pedestrași și 30 000 de călăreți, care aduceau cu ei care și provizii. Acoperiți de o armură din piele și metal, înarmați cu o **sabie cu două tășuri**, războinicii săi ies victorioși aproape peste tot.

CONTELE ÎN SERVICIUL IMPERIULUI

Trebuie să facem pace pe pământurile cucerite! Imperiul este împărțit în 350 de comitate. În fiecare regiune, **contele** este reprezentantul regelui. El are ca misiune să reunească și să conducă armata, să facă dreptate și să colecteze impozitele. Conții sunt numiți de Carol cel Mare sau sunt descendenți ai puternicelor dinastii merovingiene. Și ei, la rândul lor, au oameni credincioși care îi ajută.

ȘCOLI ȘI CĂRȚI: O SCRIERE FRUMOASĂ

Carol cel Mare vrea oameni instruiți pentru administrația sa și face o școală în palatul său. În mănăstiri, **călugării copişti** adoptă o nouă scriitură mai frumoasă și mai rapidă. Aceștia recopiază pe pergament, în latină, mii de cărți. Sunt pe cale să se nască două familii de limbi: la vest, limbile romanice, din care se trage franceza, iar la est, limbile germanice, din care se naște germana.

UN CADOU FOARTE MARE!

În centrul imperiului, la Aix-la-Chapelle (Aachen în Germania actuală), Carol cel Mare construiește un palat decorat cu mozaic și cu multe galerii, cu săli de reuniune, o capelă și un bazin imens! Aici îi primește pe trimișii papei, pe savanți și pe ambasadorii veniți de peste tot. Într-o zi, căpetenia musulmană din Bagdad (Irak) îi trimite un cadou viu, un **elefant alb**, numit Abul-Abaz, care ajunge la Aix în 802 și care va trăi până în 810.

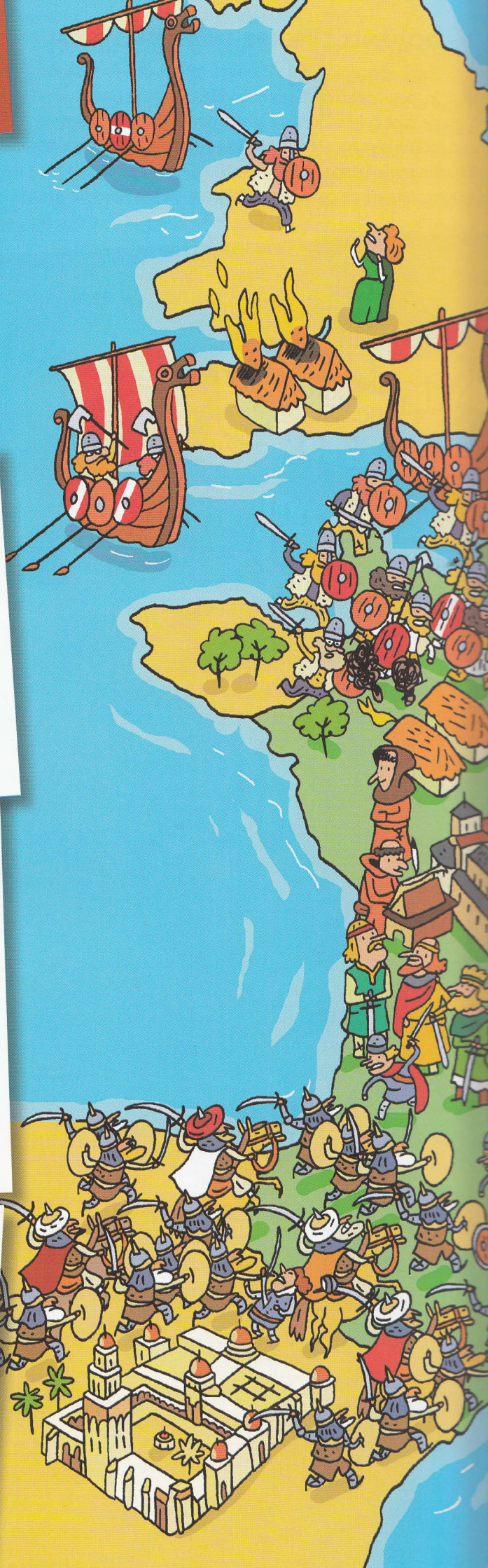
O RELIGIE VECINĂ

Conducătorul orașului Bagdad este califul **Harun al-Rașid**. El guvernează un oraș magnific și un imperiu imens. Ca toți musulmanii, acesta se roagă la Allah și îl venerază pe Mahomed, profetul căruia i s-a revelat Coranul, cartea sacră a musulmanilor. **Religia islamică**, apărută în Arabia anului 632, se răspândește foarte repede. Spre anul 700, musulmanii ajung în Spania, apoi în sudul Franței, unde se ciocnesc de soldații armatei carolingiene.

DISPUTE ȘI PERICOL

După anul 814, nepoții lui Carol cel Mare, regii carolingieni, își dispută între ei imperiul. În 843, la Verdun, împart, în cele din urmă, ținutul în trei regate. Dar **vikingii**, războinicii veniți din Nord, atacă zonele de coastă. Pe **bărcile lor rapide**, aceștia străbat fluviile, jefuiesc orașele și mănăstirile. Conții cei mai îndrăzneți ridică armele pentru a le opune rezistență.

Turnirul a apărut prin anii 1050 în nord-vestul Franței. La început, aceste jocuri pe cai semănau cu niște bătălii. Erau periculoase, episcopii au încercat să le interzică, însă aveau un succes nebun! Călăreții veneau de peste tot ca să participe. Cu toate acestea, violența a mai scăzut și duelurile au înlocuit încet-încet încăierările brutale. Spre anul 1400, turnirul a devenit un spectacol magnific și plin de strălucire, în care combatanții aparțineau marii nobilimi.

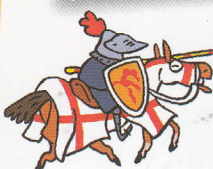
CEL MAI BUN CĂLĂREȚ

Marii seniori își recrutau adesea războinicii în turniruri. De exemplu, în 1167, **Guillaume le Maréchal** a capturat în turnir 12 cai frumoși și 10 călăreți pe care i-a eliberat contra unei răscumpărări. Guillaume s-a îmbogățit astfel, a început să se bată din ce în ce mai bine și a devenit cel mai bun **campion**, astfel încât regele Angliei i-a încredințat educația militară a fiului său mai mare!

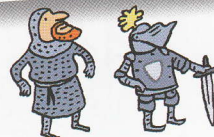
CUM DEVII CAVALER

În timpul **ceremoniei de înnobilare**, contele îi înmânează o sabie unui tânăr combatant și îl numește cavaler. Acesta se angajează să lupte cu mult curaj și loialitate, să apere Biserica și să respecte doamnele. La origini, un tânăr războinic este făcut cavaler printr-o ceremonie simplă, în seara unei bătălii sau a unui turnir. Cu timpul, ceremonia devine mai complexă și mai costisitoare, fiind rezervată doar fiilor marilor seniori.

FACEȚI LOC CONFRUNTĂRII!

Existau două feluri de confruntări: în prima, călărețul în galop, trebuie să-și **îndrepte lancea sa lungă** asupra adversarului său. La sfârșitul luptei, câștigătorul era cel care rupsese cele mai multe sulite. În a doua, participantul caută să-l **dea pe celălalt jos de pe cal**. Cu picioarele încordate și înfipte în scăriță, el înaintează, ținând sulita orizontal, țintind spre pieptul sau umărul adversarului său, pentru a-l doborî de pe cal.

UN RĂZBOINIC DE FIER

Spre anul 1100, cavalerii, în război sau în turnir, purtau **cămăși de zale**, niște armuri făcute din inele de metal foarte strânse. Spre 1300, niște **plăci de metal** le acoperă umerii și pieptul, apoi tot corpul. Armura completă sau hamul ajunge în centrul atenției prin anul 1420. Aceasta este confecționată la comandă pentru seniorii bogați. Ceilalți le cumpără pe bucăți de la armurier.

BLAZON ȘI RECOMPENSE

Spre anul 1400, spectatorii vin să admire luptele, dar și armurile și blazoanele, aceste însemne care permit deosebirea cavalerilor. **Crainicul** le cunoștea pe de rost! El prezintă concurenții publicului și comentează turnirurile. **Câștigătorul** primea haine frumoase, bijuterii, bani și, fără îndoială, sărutul unei domnișoare.

SĂ CONTINUE PETRECEREA!

Turnirul dura mai multe zile. Seara, după luptă, avea loc un banchet. **Muzicienii și jonglerii** animau petrecerea. Pe lângă ei, **trubadurii** compuneau cântece despre gloria cavalerilor sau ca omagiu doamnelor. Uneori le interpretau chiar ei. Apoi, toată lumea începea să danseze.

EPOCA DE AUR A EVULUI MEDIU 1180-1300

Respect pentru oameni și cărți

Se dezvoltă știința și artele, iar pacea se prelungește. Circulă mărfurile și banii. Dezvoltarea agriculturii permite populației să se hrănească mai bine și să aibă o stare de sănătate mai bună.

Și religia creștină este mai puternică decât niciodată. În interiorul regatelor, autoritatea regelui se întărește; de acum ei vor fi cei care conduc bătăliile pentru apărarea sau mărirea granițelor. Încet-încet se conturează Europa de astăzi...

GĂSEȘTE-LE
PE
TOATE!

LUNGA VIAȚĂ A REGINEI ALIENOR (1121-1204)

Ducesă de Aquitania, **Alienor** se căsătorește la 15 ani cu regele Ludovic al VII-lea al Franței, dar nu are niciun fiu cu acesta, iar cuplul se desparte la puțină vreme. În 1152, ea devine regina Angliei, lângă noul ei soț, Henric al II-lea Plantagenet. Ea locuiește în mare parte la Poitiers, unde-i primește pe **poeții, trubadurii și muzicienii** vremii. Pe mormântul ei, la abația din Fontevraud, aceasta este înfățișată cu o carte în mâini.

LUDOVIC AL IX-LEA, ZIS SFÂNTUL LUDOVIC (1226-1270)

Regii Franței sunt **descendenții lui Hugo Capet**, ales rege în 987 de comitatele regatului. După el, moștenitorii săi primesc coroana printr-o ceremonie religioasă, sacră. **Ludovic al IX-lea** a fost încoronat rege al Franței în 1226. El caută pacea, dezvoltă administrația și justiția regală. Un adevărat creștin, el pleacă în cruciadă în 1248, apoi în 1270. La puțin timp după moartea sa, este canonizat de către papă.

MII DE ÎNVĂȚAȚI

În marile orașe, primele universități au fost fondate în jurul anului 1218. Profesorii predau în **latină**, iar cursurile erau rezervate **băieților**. Mii de studenți căutau să învețe pe lângă cei mai iluștri maeștri, specialiști în drept, în medicină sau în teologie, o știință legată de religie. Astfel, **cunoștințe comune** se răspândeau de la o țară la alta.

BĂTĂLIILE REGILOR

În 1214, regele Ioan al Angliei, împăratul Otto al IV-lea al Germaniei și contele Ferrand al Flandrei vor să invadeze Franța. Regele Filip al II-lea reunește o armată puternică cu care câștigă **Bătălia de la Bouvines**. Otto fuge, Ferrand este închis în donjonul Luvrului, la Paris, iar Ioan nu o face deloc pe bravul! Regele Franței a dobândit un imens prestigiu în urma acestei victorii.

ÎMPĂRATUL ȘI PĂSĂRILE

Imperiul German, născut din cel Carolingian, cuprindea Germania și Italia. Împăratul **Frederic al II-lea** de Hohenstaufen se instalează la Palermo, în Sicilia, și invită acolo **savanți ai tuturor religiilor, din toate țările**. El însuși vorbea 6 limbi, era interesat de artă și de matematică. Era și crescător de păsări de pradă și a scris o foarte frumoasă carte despre șoimi.

O MONEDĂ DE AUR

După Carol cel Mare, în Europa se folosesc monede de argint fabricate de marii domnitori. Odată cu progresul comerțului, reappare moneda de aur. Orașul italian Florența creează florinul în 1252, urmat de ducatul din Veneția. În Franța, în 1264, moneda numită **scud de aur** este decorată cu flori de crin, simbol al puterii regale. De acum înainte, regele este cel care va bate monedele.

